

HZ. MUHAMMED'İN MERHAMETLİ VE AFFEDİCİ OLUŞU

Merhamet, bir canlının sıkıntısını ve acısını hissedip ona yardım etme isteği duymaktır. Şefkat ve merhamet, güzel ahlaklı insanların en belirgin özelliklerindendir. Hz. Muhammed (sav), âlemlere rahmet olarak gönderilmiş; yetimlere, çocuklara, kadınlara, yaşlılara ve hayvanlara merhametli davranmıştır. “*Merhamet etmeyene merhamet edilmez.*” (Buhari, “İman”, 24) buyurarak insanları merhametli olmaya teşvik etmiş, yumuşak huylu ve şefkatli tavrıyla birçok insanı etkilemiştir.

Hiz. Muhammed (sav), ümmetine karşı büyük bir merhamet göstermiş ve onlara şefkatle yaklaşmıştır. “**O halde sakın yetimi ezme! El açıp isteyeniy de sakın boş çevirme!**” (Duha suresi 9-10. ayetler) emrine uymuş ve “*Müslümanların evleri arasında en hayırlı ev, içinde kendisine iyi davranılan bir yetimin bulunduğu evdir. Müslümanlar arasında en kötü ev ise, içinde kendisine kötü davranılan bir yetimin bulunduğu evdir.*” (İbni Mace, “Edeb”, 6) hadisiyle yetimlere iyi davranmanın önemini vurgulamıştır. Kendisi de bir yetim olan Hz. Peygamber yetimlere özel bir hassasiyet göstermiş, onlara sahip çıkarak haklarının korunması konusunda uyarılarda bulunmuştur. Merhamet, insanları bir araya getiren ve yardımlaşmayı sağlayan önemli bir değerdir. Şefkat ve merhametin hâkim olduğu toplumlarda barış, huzur ve sevgi yaygınlaşır.